

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τμήμα μείζονος συνθέσεως)

της 19ης Ιουλίου 2012*

«Αίτηση αναίρεσης — Εμπορική πολιτική — Ντάμπινγκ — Εισαγωγέστου προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ' — Καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς — “Σημαντική κρατική παρέμβαση” κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση — Περίπτωση στην οποία το Δημόσιο ως μέτοχος ελέγχει de facto τη γενική συνέλευση των μετόχων της εταιρίας παραγωγής — Εξομοίωση του ελέγχου αυτού με “σημαντική κρατική παρέμβαση” — Εκτίμηση μηχανισμού θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής — Όρια του δικαστικού ελέγχου — Εκτίμηση των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων»

Στην υπόθεση C-337/09 P,

με αντικείμενο αίτηση αναίρεσης δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, που υποβλήθηκε στις 18 Αυγούστου 2009,

Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από τον J.-P. Hix, επικουρούμενο από τον G. Berrisch, Rechtsanwalt,

ανααιρεσείον,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι

η **Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd**, με έδρα την Jiande City (Chine), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον D. Horowitz, avocat, και, στη συνέχεια, από τους F. Graafsma, J. Cornelis και A. Woolich, advocaten, καθώς και από τους Κ. Αδαμαντόπουλο, δικηγόρο, και D. Moulis, barrister,

προσφεύγουσα πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. Scharf και N. Khan, καθώς και από την K. Talabér-Ritz,

η **Association des utilisateurs και distributeurs de l'agrochimie européenne (Audace)**, εκπροσωπούμενη από τον J. Flynn, QC,

παρεμβαίνουσες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τμήμα μείζονος συνθέσεως),

συγκείμενο από τους Β. Σκουρή, Πρόεδρο, Α. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, Κ. Lenaerts, J.-C. Bonichot, J. Malenovský και Μ. Safjan, προέδρους τμήματος, Γ. Αρέστη, Α. Borg Barthet, Μ. Pešić (εισηγητή), Α. Arabadjiev, C. Toader και J.-J. Kasel, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

γενική εισαγγελέας: J. Kokott

γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 29ης Νοεμβρίου 2011,

αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις της κατά τη συνεδρίαση της 19ης Ιανουαρίου 2012,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [νυν Γενικού Δικαστηρίου, στο εξής: Γενικό Δικαστήριο] της 17ης Ιουνίου 2009, T-498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2009, σ. II-1969, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία ακυρώθηκε το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1683/2004 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 303, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός), κατά το μέτρο που αφορά την εταιρία Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd (στο εξής: Xinanchem).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Στο πλαίσιο της εξετάσεως του ζητήματος αν συντρέχει περίπτωση ντάμπινγκ, το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 461/2004 του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2004 (ΕΕ L 77, σ. 12, στο εξής: βασικός κανονισμός), προβλέπει τους γενικούς κανόνες που αφορούν τη μέθοδο καθορισμού του ποσού της αποκαλούμενης «κανονικής αξίας».
- 3 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού θέτει έναν ειδικό κανόνα σχετικά με τη μέθοδο καθορισμού της κανονικής αυτής αξίας όσον αφορά τις εισαγωγές από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς. Για τις εισαγωγές αυτές, η κανονική αξία καθορίζεται κατά κανόνα με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς (λεγόμενη μέθοδος της «ανάλογης χώρας»).
- 4 Κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού, οι γενικοί κανόνες των παραγράφων 1 έως 6 του ίδιου άρθρου έχουν μολαταύτα εφαρμογή σε ορισμένα κράτη χωρίς οικονομία της αγοράς, μεταξύ των οποίων και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, εφόσον αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που υποβάλλονται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς οι οποίοι υπόκεινται στην έρευνα αντιντάμπινγκ, ότι ισχύουν, ως προς αυτόν ή αυτούς τους παραγωγούς, συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.

- 5 Με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού διευκρινίζεται σε ποια κριτήρια και διαδικασίες στηρίζεται η εκτίμηση ότι επικρατούν συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η διάταξη αυτή προβλέπει τα εξής:

«Ένας ισχυρισμός κατά το στοιχείο β' γίνεται γραπτώς και πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ήτοι:

- οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τιμές, κόστος και εισροές, π.χ. πρώτες ύλες, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, εκροές, πωλήσεις και επενδύσεις, [πρέπει να] λαμβάνονται βάσει στοιχείων από την αγορά, όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση, ενώ το κόστος των σημαντικότερων εισροών πρέπει να εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις τιμές στην αγορά,
 - οι επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν σαφή λογιστική καταγραφή, υποκειμένη σε ανεξάρτητο έλεγχο, βάσει των διεθνών λογιστικών προτύπων, η οποία και πρέπει να ακολουθείται συνεπώς,
 - το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων δεν πρέπει να υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις, προερχόμενες από το παλιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, ιδίως ως προς την απαξίωση του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό,
 - οι οικείες επιχειρήσεις [πρέπει να] υπόκεινται σε νομοθεσία περί πτωχεύσεως και ιδιοκτησιακού καθεστώτος η οποία [να] εγγυάται ασφάλεια δικαίου και λειτουργική σταθερότητα,
- και
- ο καθορισμός των συναλλαγματικών ισοτιμιών [πρέπει να] γίνεται με τιμές αγοράς.

[...]

- 6 Οι διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού προστέθηκαν με το άρθρο 1 του κανονισμού (ΕΚ) 905/98 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1998, περί τροποποίησης του κανονισμού 384/96 (ΕΕ L 128, σ. 18). Πριν από την τροποποίηση αυτή, η κανονική αξία για τις εισαγωγές από χώρες χωρίς οικονομία της αγοράς υπολογιζόταν πάντοτε βάσει της μεθόδου της ανάλογης χώρας. Από την πέμπτη αιτιολογική σκέψεις του κανονισμού 905/98 προκύπτει ότι η εν λόγω τροποποίηση έγινε «ώστε να είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη οι μεταβληθείσες οικονομικές συνθήκες στη Ρωσία και στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας». Στην τέταρτη αιτιολογική σκέψεις του ίδιου κανονισμού σημειώνεται συναφώς ότι «η διαδικασία μεταρρυθμίσεων στη Ρωσία και στη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας έχει μεταβάλει ουσιαστικά τις οικονομίες τους και έχει οδηγήσει στην εμφάνιση εταιριών έναντι των οποίων επικρατούν συνθήκες της οικονομίας αγοράς» και ότι «οι δύο χώρες έχουν, ως εκ τούτου, απομακρυνθεί από τις οικονομικές συνθήκες που ενέπνευσαν τη χρησιμοποίηση της μεθόδου της ανάλογης χώρας».
- 7 Το άρθρο 9 του βασικού κανονισμού αφορά την επιβολή οριστικών δασμών, καθώς και την περάτωση της διαδικασίας χωρίς τη λήψη μέτρων. Η παράγραφος 5 του άρθρου αυτού ορίζει τα εξής:

«Ο δασμός αντιντάμπινγκ επιβάλλεται στο ύψος που αναλογεί σε κάθε περίπτωση, χωρίς διάκριση στις εισαγωγές ενός προϊόντος από κάθε πηγή ως προς τις οποίες αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενούν ζημία [...] Ο κανονισμός περί επιβολής του δασμού καθορίζει τον δασμό που αντιστοιχεί σε κάθε προμηθευτή ή, αν αυτό είναι πρακτικώς ανέφικτο, και γενικά όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', την οικεία προμηθεύτρια χώρα.

Στις περιπτώσεις όπου εφαρμόζεται το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', ωστόσο, ορίζεται ο ατομικός δασμός για τους εξαγωγείς που μπορούν να αποδείξουν, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς, ότι:

- α) σε περίπτωση εταιριών που ελέγχονται εξ ολοκλήρου ή εν μέρει από αλλοδαπούς ή από κοινές επιχειρήσεις, οι εξαγωγείς είναι ελεύθεροι να επαναπατρίζουν κεφάλαια και κέρδη·
- β) οι τιμές εξαγωγής και οι ποσότητες των εξαγόμενων προϊόντων, καθώς και οι όροι και προϋποθέσεις πώλησης καθορίζονται ελεύθερα·
- γ) η πλειοψηφία των μετοχών ανήκει σε ιδιώτες. Οι κρατικοί υπάλληλοι που έχουν καθήκοντα στο διοικητικό συμβούλιο ή κατέχουν βασικές διευθυντικές θέσεις πρέπει να αποτελούν μειονότητα, ή διαφορετικά πρέπει να αποδειχθεί ότι η εταιρία είναι παρόλα αυτά επαρκώς ανεξάρτητη από κρατική παρέμβαση·
- δ) οι πράξεις μετατροπής του συναλλάγματος πραγματοποιούνται σε τιμές της αγοράς, και
- ε) η κρατική παρέμβαση δεν πρέπει να είναι τέτοια ώστε να επιτρέπει την καταστρατήγηση των μέτρων σε περίπτωση που καθορισθούν διαφορετικοί δασμολογικοί συντελεστές για τους μεμονωμένους εξαγωγείς.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 8 Η Xinanchem είναι εισηγμένη στο Χρηματιστήριο της Σανγκάης εταιρία κινεζικού δικαίου, η οποία παρασκευάζει και πωλεί στην κινεζική και στην παγκόσμια αγορά, μεταξύ άλλων, το glyphosate, ένα βασικό χημικό προϊόν που χρησιμοποιείται ως παρασιτοκτόνο από τους γεωργούς ανά την υφήλιο.
- 9 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 368/98, της 16ης Φεβρουαρίου 1998 (ΕΕ L 47, σ. 1), το Συμβούλιο επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας. Ο ως άνω κανονισμός τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1086/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000 (ΕΕ L 124, σ. 1), και με τον κανονισμό (ΕΚ) 163/2002 του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002 (ΕΕ L 30, σ. 1).
- 10 Στις 18 Νοεμβρίου 2002, μετά τη δημοσίευση ανακοίνωσης για την επικείμενη λήξη ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ (ΕΕ C 120, σ. 3) που εφαρμόζονται στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, η Ένωση Ευρωπαίων παραγωγών glyphosate (European Glyphosate Association, στο εξής: EGA) υπέβαλε στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση επανεξέτασης των μέτρων αυτών βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Στις 15 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή εξέδωσε ανακοίνωση για την έναρξη ενδιάμεσης επανεξέτασης και επανεξέτασης ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων αντιντάμπινγκ που εφαρμόζονται στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 36, σ. 18), σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού.
- 11 Στις 4 Απριλίου 2003, μετά την έναρξη της έρευνας, η Xinanchem επέστρεψε στην Επιτροπή συμπληρωμένο το ερωτηματολόγιο για τους παραγωγούς οι οποίοι ζητούν την υπαγωγή σε καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (στο εξής: ΚΟΑ), με αίτημα να εγκριθεί η υπαγωγή της στο ΚΟΑ δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, στις 30 Απριλίου 2003 η ίδια εταιρία υπέβαλε επίσης στην Επιτροπή συμπληρωμένο το ερωτηματολόγιο για τους παραγωγούς-εξαγωγείς glyphosate, οι οποίοι έχουν την έδρα τους στην Κίνα. Στη συνέχεια, απάντησε σε πλείονες αιτήσεις του ως άνω θεσμικού οργάνου για την παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών και αντέδρασε στις παρατηρήσεις της EGA, με τις οποίες

αυτή εξέφραζε την αντίθεσή της στην υπαγωγή της Xinanchem στο ΚΟΑ. Εξάλλου, κατά το διάστημα από τις 2 έως τις 4 Σεπτεμβρίου 2003, η Επιτροπή πραγματοποίησε επίσκεψη ελέγχου στις εγκαταστάσεις της Xinanchem.

- 12 Στις 5 Δεκεμβρίου 2003 η Επιτροπή κοινοποίησε στη Xinanchem την πρόθεσή της να απορρίψει την αίτηση υπαγωγής της στο ΚΟΑ. Στις 16 και στις 23 Δεκεμβρίου 2003, η εταιρία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της προαναφερθείσας κοινοποίησης. Με έγγραφο της 6ης Απριλίου 2004, η Επιτροπή επιβεβαίωσε την απόφασή της να απορρίψει την αίτηση υπαγωγής της εν λόγω εταιρίας στο καθεστώς αυτό. Στις 7 Απριλίου 2004 η Επιτροπή της κοινοποίησε τα βασικά πραγματικά περιστατικά και τις εκτιμήσεις βάσει των οποίων θα πρότεινε τα οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ. Η Xinanchem υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της κοινοποίησης αυτής στις 19 Απριλίου 2004.
- 13 Στις 24 Σεπτεμβρίου 2004, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό. Όσον αφορά την αίτηση της Xinanchem για υπαγωγή της στο ΚΟΑ, στις αιτιολογικές σκέψεις 13 έως 17 του κανονισμού αυτού διευκρινίζονται τα εξής:

«(13)

Μολονότι η πλειονότητα των μετοχών της εταιρίας ανήκε σε ιδιώτες, διαπιστώθηκε ότι η εταιρία ήταν υπό κρατικό έλεγχο, λόγω του μεγάλου κατακερματισμού των μη κρατικών μεριδίων, καθώς και λόγω του γεγονότος ότι το Δημόσιο κατείχε σαφώς το μεγαλύτερο πακέτο μετοχών. Επιπλέον, το διοικητικό συμβούλιο είχε ουσιαστικά οριστεί από τους κρατικούς μετόχους και οι περισσότεροι διευθύνοντες σύμβουλοι ήσαν είτε κρατικοί υπάλληλοι είτε υπάλληλοι κρατικών επιχειρήσεων. Κατά συνέπεια, διαπιστώθηκε ότι η εταιρία [υπόκειται] σε μεγάλο βαθμό σε κρατικό έλεγχο και επιρροή.

(14) Εξάλλου, διαπιστώθηκε ότι η κυβέρνηση [...] είχε παραχωρήσει στο Εμπορικό Επιμελητήριο της Κίνας που εκπροσωπεί τους εισαγωγείς και εξαγωγείς μετάλλων, ορυκτών και χημικών προϊόντων (CCCMC), το δικαίωμα θεώρησης των συμβάσεων και ελέγχου των τιμών εξαγωγής, με σκοπό τον εκτελωνισμό. Το σύστημα αυτό περιελάμβανε τον καθορισμό μιας ελάχιστης τιμής για τις εξαγωγές glyphosate και παρείχε τη δυνατότητα στο CCCMC να απαγορεύει τις εξαγωγές σε περίπτωση μη εφαρμογής των τιμών αυτών.

(15) Κατά συνέπεια, ύστερα από διαβουλεύσεις με τη συμβουλευτική επιτροπή, αποφασίστηκε να μην εγκριθεί για τη [Xinanchem] η υπαγωγή [στο ΚΟΑ], λόγω του ότι δεν πληρούσε όλα τα κριτήρια που ορίζονται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού.

(16) Δεδομένου ότι δεν χορηγήθηκε στη Xinanchem το [ΚΟΑ], η εταιρία υπέβαλε αίτηση για ατομική μεταχείριση, δηλαδή για τον προσδιορισμό επιμέρους περιθωρίου ντάμπινγκ βάσει των ατομικών τιμών εξαγωγής. Η Επιτροπή έλεγξε κατά πόσον [η εταιρία αυτή είχε], τόσο από τον νόμο όσο και στην πράξη, τον αναγκαίο βαθμό ανεξαρτησίας από το κράτος, όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών εξαγωγής.

(17) Εν προκειμένω, διαπιστώθηκε ότι η Xinanchem [υπόκειται], σε μεγάλο βαθμό, σε κρατικό έλεγχο, όσον αφορά τον καθορισμό των τιμών εξαγωγής του υπό εξέταση προϊόντος, όπως αναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψεις 14 ανωτέρω. [Συνήχθη] επομένως το συμπέρασμα ότι η Xinanchem δεν πληρούσε τις αναγκαίες απαιτήσεις για ατομική μεταχείριση, όπως ορίζεται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.»

- 14 Δεδομένου ότι η αίτηση υπαγωγής στο ΚΟΑ απορρίφθηκε, η κανονική αξία υπολογίστηκε, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, με βάση στοιχεία που έδωσαν οι παραγωγοί τρίτης χώρας με οικονομία της αγοράς, συγκεκριμένα δε της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Βραζιλίας. Έτσι, δυνάμει του άρθρου 1 του επίδικου κανονισμού, επιβλήθηκε οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 29,9 % στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

Η διαδικασία ενώπιον του νυν Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 15 Με δικόγραφο που κατατέθηκε στη Γραμματεία του νυν Γενικού Δικαστηρίου στις 23 Δεκεμβρίου 2004, η Xinanchem άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού κατά το μέτρο που την αφορά. Κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου παρενέβησαν, αφενός, η Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne (στο εξής: Audace) υπέρ της εν λόγω εταιρίας και, αφετέρου, η Επιτροπή υπέρ του Συμβουλίου.
- 16 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που είχε προβάλει η Xinanchem, η οποία υποστήριξε ότι τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απορρίπτοντας την αίτηση υπαγωγής της στο ΚΟΑ, παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Κατόπιν τούτου, ακύρωσε το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού στο μέτρο που αφορά την εν λόγω εταιρία, χωρίς να εξετάσει τους λοιπούς λόγους τους οποίους αυτή προέβαλε προς στήριξη της προσφυγής της.
- 17 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε κατ' αρχάς, με τις σκέψεις 38 και 39 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, πέραν πάσης αμφισβητήσεως, ο μοναδικός λόγος για τον οποίο απορρίφθηκε η αίτηση υπαγωγής της Xinanchem στο ΚΟΑ ήταν ότι αυτή δεν απέδειξε ότι πληρούσε το κριτήριο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Προσέθεσε, πιο συγκεκριμένα, ότι η Επιτροπή είχε κρίνει ότι πληρούνταν τα λοιπά κριτήρια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', δεύτερη έως πέμπτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και ότι, εξάλλου, ουδεμία ένσταση είχε διατυπώσει όσον αφορά την τελευταία προϋπόθεση της πρώτης περιπτώσεως του άρθρου αυτού, σύμφωνα με την οποία το κόστος των κύριων εισροών πρέπει να αντανακλά σε μεγάλο βαθμό τις τιμές στην αγορά.
- 18 Εν συνεχεία το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, στο πλαίσιο του πρώτου τμήματος της αναλύσεώς του, που αντιστοιχεί στις σκέψεις 43 έως 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τις αιτιάσεις οι οποίες προβλήθηκαν κατά των λόγων απορρίψεως που είχαν εκτεθεί με την αιτιολογική σκέψεις 13 του επίδικου κανονισμού, δηλαδή κατά των λόγων που αφορούσαν τον έλεγχο τον οποίο ασκεί το Δημόσιο επί της Xinanchem, καθώς και των λόγων που σχετίζονταν με τον διορισμό και τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας αυτής.
- 19 Στο πλαίσιο αυτό, με τις σκέψεις 80 έως 82 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο, αφενός, επισήμανε ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή περιορίστηκαν απλώς να διαπιστώσουν την ύπαρξη κρατικού ελέγχου βάσει εκτιμήσεων σχετικών με την κατανομή των μεριδίων των μετόχων της εν λόγω εταιρίας, χωρίς να αποφανθούν επί του ζητήματος με ποιον τρόπο το Δημόσιο ασκούσε ή θα μπορούσε να ασκήσει στην πράξη τον έλεγχο αυτόν και, αφετέρου, τόνισε ότι έπρεπε να εξεταστεί αν η διαπίστωση ότι υφίσταται τέτοιος έλεγχος συνεπάγεται κατ' ανάγκην την ύπαρξη «σημαντικής κρατικής παρέμβασης» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 20 Επί τούτου το Γενικό Δικαστήριο παρατήρησε, στις σκέψεις 84 και 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από το γράμμα της προαναφερθείσας διατάξεως προκύπτει σαφώς ότι η ύπαρξη σημαντικής κρατικής παρεμβάσεως πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται οι «επιχειρηματικές αποφάσεις για τιμές, κόστος και εισροές». Συγκεκριμένα, η διάταξη αυτή απαιτεί από τον ενδιαφερόμενο παραγωγό να αποδείξει ότι οι αποφάσεις που αφορούν την οικεία εταιρία λαμβάνονται, αφενός, «βάσει στοιχείων από την αγορά» και, αφετέρου, «χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση». Επομένως, εφόσον το Δημόσιο ενεργεί κατά τρόπο που δεν μπορεί να επηρεάσει τις αποφάσεις αυτές, δεν συντρέχει περίπτωση «σημαντικής παρέμβασης» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως. Επιπλέον, λαμβανομένων υπόψη του γράμματος της διατάξεως αυτής, του σκοπού που επιδιώκει και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, η έννοια «σημαντική κρατική παρέμβαση» δεν είναι δυνατό να εξομοιωθεί με οποιαδήποτε επιρροή στις δραστηριότητες μιας επιχειρήσεως ή με οποιαδήποτε συμμετοχή στη διαδικασία λήψεως αποφάσεων, αλλά πρέπει να

θεωρηθεί ότι υποδηλώνει ενέργειες φορέων δημόσιας εξουσίας, οι οποίες μπορούν να καταστήσουν τις αποφάσεις που αφορούν την οικεία επιχείρηση ασύμβατες προς τις συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

- 21 Με τη σκέψεις 88 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε εκ των ανωτέρω το συμπέρασμα ότι σκοπός της επίμαχης προϋποθέσεως είναι να ελεγχθεί κατά πόσον οι σχετικές αποφάσεις των ενδιαφερόμενων παραγωγών-εξαγωγέων καθορίζονται από αμιγώς εμπορικά κριτήρια, τα οποία προσιδιάζουν σε επιχείρηση που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ή αν στρεβλώνονται από άλλα κριτήρια, τα οποία χαρακτηρίζουν οικονομίες που ρυθμίζονται από το κράτος.
- 22 Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε επιπλέον, με τις σκέψεις 89 και 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο πλαίσιο της ερμηνείας και της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι οικείες χώρες δεν θεωρούνται, παρά τις μεταρρυθμίσεις στις οποίες έχουν προχωρήσει, ως κράτη με οικονομία της αγοράς, οπότε θεμιτώς το Συμβούλιο και η Επιτροπή συνεκτιμούν, κατά την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίζει ένας παραγωγός από τέτοια χώρα, το στοιχείο ότι η ενδιαφερόμενη επιχείρηση ελέγχεται από το Δημόσιο.
- 23 Εντούτοις το Γενικό Δικαστήριο διευκρίνισε, στις σκέψεις 91 και 92 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι ο κρατικός έλεγχος ο οποίος διαπιστώθηκε ότι υφίσταται εν προκειμένω δεν είναι από μόνος του ασύμβατος με τη λήψη εμπορικών αποφάσεων από την ενδιαφερόμενη επιχείρηση υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η προτεινόμενη από το Συμβούλιο προσέγγιση, η οποία συνίσταται στην εξομίωση του κρατικού ελέγχου με «σημαντική κρατική παρέμβαση», έχει ως συνέπεια οι εταιρίες που ελέγχονται από το κράτος να αποκλείονται κατ' αρχήν από το πλεονέκτημα της υπαγωγής στο ΚΟΑ, ανεξαρτήτως τόσο του συγκεκριμένου πλαισίου εντός του οποίου λειτουργούν όσο και των αποδεικτικών στοιχείων που έχουν προσκομίσει συναφώς.
- 24 Στο πλαίσιο αυτό, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τη σκέψεις 93 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ισχυρισμοί του Συμβουλίου σχετικά με τον διορισμό και τη σύνθεση του διοικητικού συμβουλίου της Xinanchem δεν μπορούν, ενόψει του περιεχομένου του φακέλου της υποθέσεως, να θέσουν υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι ο έλεγχος που ασκεί το Δημόσιο στην εταιρία δεν υπερβαίνει τα όρια των συνήθων μηχανισμών της αγοράς.
- 25 Κατόπιν τούτου το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, με τη σκέψεις 97 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εφόσον το κριτήριο του κρατικού ελέγχου δεν περιλαμβάνεται ρητώς στις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, και δεδομένου ότι η ύπαρξη τέτοιου ελέγχου δεν αρκεί, αυτή καθεαυτήν, για να αποδειχθεί ότι υφίσταται «σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, η προσέγγιση του Συμβουλίου είναι ασύμβατη προς το σύστημα που το ίδιο έχει θεσπίσει. Αφού υπενθύμισε, με τη σκέψεις 99 της ίδιας αποφάσεως, ότι ο παραγωγός φέρει το βάρος της αποδείξεως, το Γενικό Δικαστήριο υπογράμμισε ότι η Xinanchem προσκόμισε διάφορα αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία ωστόσο κρίθηκαν αλυσιτελή λόγω ακριβώς της προσεγγίσεως αυτής. Έτσι το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, με τη σκέψεις 102 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, οι περιστάσεις που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψεις 13 του επίδικου κανονισμού δεν αρκούν για να δικαιολογήσουν το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Συμβούλιο.
- 26 Κατά συνέπεια, με τη σκέψεις 109 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε τις αιτιάσεις της Xinanchem που αφορούσαν την εκ μέρους του Συμβουλίου εκτίμηση τόσο επί του ελέγχου τον οποίο ασκεί το Δημόσιο στην εν λόγω εταιρία όσο και επί του διορισμού και της συνθέσεως του διοικητικού της συμβουλίου. Αντιθέτως, δεν αποφάνθηκε επί του ζητήματος αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η εταιρία αρκούσαν για να συναχθεί το συμπέρασμα ότι συνέτρεχε η προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, καθόσον έκρινε ότι η εκτίμηση αυτή επιφυλάσσεται στο Συμβούλιο και την Επιτροπή.

- 27 Τέλος, στο δεύτερο τμήμα της αναλύσεώς του, που αντιστοιχεί στις σκέψεις 110 έως 159 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τις αιτιάσεις οι οποίες σχετίζονταν με τους λόγους απορρίψεως της αιτήσεως υπαγωγής που εκτέθηκαν στις αιτιολογικές σκέψεις 14 και 17 του επίδικου κανονισμού, ήτοι τους λόγους που αφορούσαν τον καθορισμό των τιμών εξαγωγής.
- 28 Αφού απέρριψε, με τις σκέψεις 114 έως 120 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, την πρώτη από αυτές τις αιτιάσεις, με την οποία είχε υποστηριχθεί ότι το Συμβούλιο ερμήνευσε εσφαλμένως το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού καθόσον έκρινε ότι οι εξαγωγικές πωλήσεις πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της εξετάσεως αιτήσεως για αναγνώριση του πλεονεκτήματος της υπαγωγής στο ΚΟΑ, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τη δεύτερη αιτίαση, περί πρόδηλου σφάλματος του Συμβουλίου στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του ζητήματος του καθορισμού των τιμών εξαγωγής της εν λόγω εταιρίας.
- 29 Στη σκέψεις 137 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε κατ' αρχάς ότι η Xinanchem όφειλε να αποδείξει ότι οι εξαγωγές της ήσαν σύμφωνες με τη συμπεριφορά επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, ειδικότερα, ότι ήταν ελεύθερη να αποφασίζει τις τιμές εξαγωγής, με βάση αμιγώς εμπορικά κριτήρια και χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση. Ακολούθως τόνισε, στη σκέψεις 139 της ως άνω αποφάσεως, ότι κατά την εκτίμηση των θεσμικών οργάνων το Δημόσιο ασκούσε συναφώς σημαντικό έλεγχο επί της εν λόγω εταιρίας μέσω του μηχανισμού θεωρήσεως των σχετικών με τις εξαγωγές συμβάσεων από το Εμπορικό Επιμελητήριο της Κίνας που εκπροσωπεί τους εισαγωγείς και εξαγωγείς μετάλλων, ορυκτών και χημικών προϊόντων (στο εξής: CCCMC). Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο κατέληξε, με τη σκέψεις 140 της ίδιας πάντοτε αποφάσεως, ότι έπρεπε να ελέγξει αν, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προσκόμισε η εν λόγω εταιρία στη διάρκεια της έρευνας, τα θεσμικά όργανα μπορούσαν θεμιτώς να συμπεράνουν, χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ότι ο λόγος απορρίψεως ο οποίος αφορούσε τον συγκεκριμένο μηχανισμό αρκούσε για να διαπιστωθεί ότι η εταιρία δεν απέδειξε ότι πληρούσε την επίμαχη προϋπόθεση.
- 30 Επί τούτου το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, πρώτον, με τη σκέψεις 141 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τις δηλώσεις της Xinanchem, οι οποίες επιβεβαιώνονται τόσο από έντυπο του CCCMC όσο και από ένα έγγραφο της EGA, προκύπτει ότι ο επίμαχος μηχανισμός θεσπίστηκε με πρωτοβουλία των παραγωγών glyphosate που είναι μέλη του CCCMC, ο οποίος είναι μη κυβερνητικός οργανισμός, με σκοπό να διευκολυνθεί η συμμόρφωσή τους με τη νομοθεσία αντιντάμπινγκ εν είδει προληπτικής τους προστασίας από τυχόν καταγγελίες. Υπ' αυτό το πρίσμα έλαβε η Κινεζική Κυβέρνηση τα μέτρα με τα οποία παραχώρησε στο CCCMC το δικαίωμα θεωρήσεως των συμβάσεων και ελέγχου των τιμών εξαγωγής ενόψει του εκτελωνισμού.
- 31 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψεις 142 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τα ως άνω στοιχεία και από ένα έγγραφο του CCCMC προκύπτει ότι η τιμή καθοριζόταν από τους ίδιους τους παραγωγούς glyphosate που ήσαν μέλη του οργανισμού αυτού.
- 32 Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο εξήγησε, στις σκέψεις 143 έως 150 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Xinanchem προσκόμισε σειρά αποδεικτικών στοιχείων, όπως δηλώσεις τόσο της ίδιας όσο και του CCCMC, καθώς επίσης τιμολόγια και συμβάσεις εξαγωγικών πωλήσεων, τα οποία αποδείκνυαν ότι η τιμή δεν ήταν δεσμευτική κατά την περίοδο της έρευνας και ότι η εν λόγω εταιρία ήταν ελεύθερη να καθορίσει τιμή εξαγωγής χαμηλότερη από εκείνη που είχαν θέσει τα μέλη του οργανισμού.
- 33 Με τη σκέψεις 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο συνήγαγε ότι βάσει των στοιχείων αυτών αποδεικνυόταν ότι ο μηχανισμός θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής δεν είχε επιβληθεί από το κράτος, ότι η τιμή είχε καθοριστεί από τους ίδιους τους παραγωγούς glyphosate που ήσαν μέλη του CCCMC και ότι δεν είχε ως αποτέλεσμα πραγματικό περιορισμό στις εξαγωγικές δραστηριότητες της Xinanchem. Επομένως, έκρινε ότι τα θεσμικά όργανα, εφόσον δεν αμφισβήτησαν την αποδεικτική ισχύ ούτε την επάρκεια των στοιχείων αυτών, δεν ήταν δυνατό να συμπεράνουν,

χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ότι μέσω του εν λόγω μηχανισμού το Δημόσιο είχε ασκήσει σημαντικό έλεγχο στις τιμές του συγκεκριμένου προϊόντος και ότι ο μηχανισμός αυτός συνιστούσε «σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

- 34 Στη συνέχεια, με τις σκέψεις 152 έως 159 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε ότι τα ως άνω αποδεικτικά στοιχεία και δηλώσεις δεν αμφισβητήθηκαν από τα θεσμικά όργανα και αποφάνθηκε ότι η εκτίμηση των οργάνων αυτών σχετικά με τον ρόλο του CCCMC δεν αρκούσε, λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που προσκόμισε η Xinanchem στη διάρκεια της έρευνας, για να δικαιολογήσει την απόρριψη της αιτήσεως υπαγωγής της στο ΚΟΑ. Ως εκ τούτου, δέχθηκε την αιτίαση ότι το Συμβούλιο είχε υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως όσον αφορά το ζήτημα του καθορισμού των τιμών εξαγωγής της εν λόγω εταιρίας.
- 35 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα του Συμβουλίου ότι για να ευδοκιμήσει η προσφυγή έπρεπε η Xinanchem να αποδείξει ότι το πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως βάρυνε το συνολικό συμπέρασμα για την ύπαρξη σημαντικής κρατικής παρεμβάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, με τις σκέψεις 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι λόγοι απορρίψεως που είχαν εκτεθεί με τις αιτιολογικές σκέψεις 13, 14 και 17 του επίδικου κανονισμού δεν μπορούσαν ούτε συνδυαζόμενοι μεταξύ τους να δικαιολογήσουν την απόρριψη της αιτήσεως υπαγωγής στο ΚΟΑ. Αφού υπενθύμισε το συμπέρασμά του ότι υπήρχαν κρίσιμα στοιχεία τα οποία προβλήθηκαν από την εν λόγω εταιρία και δεν ελήφθησαν υπόψη στην ανάλυση που πραγματοποίησαν τα θεσμικά όργανα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι τα σχετικά σφάλματα πλήττουν και το συνολικό συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε το Συμβούλιο.

Οι εξελίξεις που σημειώθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου

- 36 Κατόπιν αιτήσεως της EGA, η Επιτροπή κίνησε στις 29 Σεπτεμβρίου 2009 διαδικασία επανεξετάσεως λόγω λήξεως της ισχύος του επίδικου κανονισμού, καλώντας όλους τους ενδιαφερόμενους παραγωγούς-εξαγωγείς, μεταξύ των οποίων περιλαμβανόταν και η Xinanchem, να συνεργαστούν με το θεσμικό όργανο. Η εταιρία αυτή, εκτιμώντας ότι λόγω των αποτελεσμάτων της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως δεν ήταν υποχρεωμένη να μετάσχει στη διαδικασία επανεξετάσεως, υπέβαλε στις 30 Δεκεμβρίου 2009 αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του Δικαστηρίου, ζητώντας να μην ανασταλούν τα αποτελέσματα αυτά μέχρι την έκδοση αποφάσεως επί της αναιρέσεως που άσκησε το Συμβούλιο κατά της πρωτόδικης αποφάσεως.
- 37 Στις 11 Φεβρουαρίου 2010 το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 126/2010 (ΕΕ L 40, σ. 1), με τον οποίο παρατάθηκε για ένα έτος η αναστολή της εφαρμογής του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί με τον επίδικο κανονισμό. Η παράταση αυτή δόθηκε σε συνέχεια της αποφάσεως 2009/383/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Μαΐου 2009, για την αναστολή του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό 1683/2004 (ΕΕ L 120, σ. 20), με την οποία η εφαρμογή του δασμού αυτού ανεστάλη για εννέα μήνες.
- 38 Στις 13 Δεκεμβρίου 2010 το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 1187/2010, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 332, σ. 31), με τον οποίο καταργήθηκαν, από 17ης Δεκεμβρίου 2010, οπότε και τέθηκε σε ισχύ ο ως άνω κανονισμός, τα μέτρα αντιντάμπινγκ που αφορούσαν τις εισαγωγές και περατώθηκε η σχετική διαδικασία.
- 39 Με τη διάταξη της 18ης Μαΐου 2011, C-337/09 P-R, Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάνθηκε ότι, κατόπιν της εκδόσεως του κανονισμού 1187/2010, η δίκη επί της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων έπρεπε να καταργηθεί.

Αιτήματα των διαδίκων

- 40 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ζητούν από το Δικαστήριο:
- κυρίως, να αναιρέσει την πρωτόδικη απόφαση και να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η Xinanchem με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού,
 - επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, και
 - να καταδικάσει τη Xinanchem στα δικαστικά έξοδα αμφότερων των βαθμών δικαιοδοσίας.
- 41 Η Xinanchem ζητεί από το Δικαστήριο:
- κυρίως, να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως στο σύνολό της ως απαράδεκτη ή, επικουρικώς, ως αβάσιμη,
 - έτι επικουρικότερον, εφόσον το Δικαστήριο δεχθεί την αίτηση αναιρέσεως είτε εν όλω είτε εν μέρει, να επικυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με την οποία τα θεσμικά όργανα δεν σεβάστηκαν τα δικαιώματα άμυνας, και να ακυρώσει γι' αυτόν τον λόγο το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού κατά το μέτρο που την αφορά, και
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 42 Η Audace ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει τον πρώτο λόγο αναιρέσεως και να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 43 Προς στήριξη των αιτημάτων του, το Συμβούλιο προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως με τους οποίους στρέφεται κατά της εκτιμήσεως του Γενικού Δικαστηρίου, πρώτον, επί των λόγων απορρίψεως της αιτήσεως υπαγωγής που είχαν εκτεθεί με την αιτιολογική σκέψις 13 του επίδικου κανονισμού και, επομένως, επί των συνεπειών της συμμετοχής του Δημοσίου στο κεφάλαιο της Xinanchem, δεύτερον, επί των λόγων απορρίψεως της αιτήσεως υπαγωγής που είχαν εκτεθεί με τις αιτιολογικές σκέψεις 14 και 17 του επίδικου κανονισμού και, ως εκ τούτου, επί του μηχανισμού θεωρήσεως, από το CCCMC, των συμβάσεων εξαγωγής και, τρίτον, επί του επιχειρήματος του Συμβουλίου ότι δεν αρκούσε οι λόγοι αυτοί να τεθούν υπό αμφισβήτηση χωριστά.

Επί του παραδεκτού

Επί των συνεπειών της εκδόσεως του κανονισμού 1187/2010

- 44 Κατόπιν σχετικού αιτήματος του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο διευκρίνισε, με έγγραφο της 25ης Ιανουαρίου 2011, ότι ενέμενε στην αίτηση αναιρέσεως για δύο λόγους. Πρώτον, η παραίτηση από τη δίκη θα είχε ως συνέπεια την *ex tunc* ακύρωση του επίδικου κανονισμού καθόσον αφορά τη Xinanchem, ενώ σε περίπτωση που η αίτηση αναιρέσεως γίνει δεκτή ο κανονισμός αυτός θα θεωρείται ότι ήταν καθ' όλα έγκυρος μέχρι την κατάργησή του από τον κανονισμό 1187/2010. Δεύτερον, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση θέτει ουσιώδη ζητήματα αρχής σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, των οποίων η σημασία υπερβαίνει το πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.

- 45 Κατόπιν της εκδόσεως της προαναφερθείσας διατάξεως Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, η Xinanchem ζήτησε, με έγγραφο της 29ης Ιουνίου 2011, από το Δικαστήριο να διαπιστώσει ότι η δίκη επί της αιτήσεως αναιρέσεως πρέπει να καταργηθεί. Κατά την άποψή της, η διαπίστωση αυτή επιβάλλεται ιδίως υπό το πρίσμα της σκέψεως 44 της ως άνω διατάξεως, σύμφωνα με την οποία το συμφέρον για την επίλυση των νομικών ζητημάτων που θα μπορούσαν να ανακύψουν στο μέλλον σε υποθέσεις παρόμοιες με εκείνη την οποία αφορούσε η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν αρκούσε για να δικαιολογήσει τη συνέχιση της δίκης επί της αιτήσεως αυτής.
- 46 Επί τούτου υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο μπορεί να κρίνει μια αίτηση αναιρέσεως απαράδεκτη όταν η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου έχει παύσει να είναι βλαπτική για τον αναιρεσείοντα λόγω γεγονότος μεταγενέστερου της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής. Συγκεκριμένα, προϋπόθεση της αναγνώρισεως εννόμου συμφέροντος για την άσκηση αναιρέσεως είναι να μπορεί η αναίρεση, με το αποτέλεσμα της, να ωφελήσει τον διάδικο που την άσκησε (βλ. απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 1995, C-19/93 P, Rendo κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3319, σκέψεις 13, και διατάξεις της 25ης Ιανουαρίου 2001, C-111/99 P, Lech-Stahlwerke κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-727, σκέψεις 18, και της 8ης Απριλίου 2008, C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-2217, σκέψεις 48).
- 47 Διαπιστώνεται, εντούτοις, ότι η έκδοση του κανονισμού 1187/2010 επ' ουδενί εξαφάνισε τις συνέπειες που είχε η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση για το Συμβούλιο.
- 48 Συγκεκριμένα, με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ο επίδικος κανονισμός ακυρώθηκε ex tunc καθόσον αφορά τη Xinanchem, όπερ σημαίνει ότι, αν η απόφαση αυτή δεν αναιρεθεί από το Δικαστήριο, ο επίδικος κανονισμός θεωρείται ότι ουδέποτε παρήγαγε αποτελέσματα ως προς την εν λόγω εταιρία. Αντιθέτως, η κατάργηση του επίδικου κανονισμού από τον κανονισμό 1187/2010 επήλθε μόνον από της ενάρξεως της ισχύος του τελευταίου, στις 17 Δεκεμβρίου 2010.
- 49 Κατά συνέπεια, αν το Δικαστήριο δεχθεί την υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως και απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησε η Xinanchem κατά του επίδικου κανονισμού, τούτο θα σημαίνει ότι ο κανονισμός αυτός παρήγαγε πλήρως αποτελέσματα στην έννομη τάξη της Ένωσης κατά το διάστημα από την ημερομηνία της εκδόσεώς του, στις 24 Σεπτεμβρίου 2004, έως την κατάργησή του, στις 17 Δεκεμβρίου 2010. Δεν αμφισβητείται, επομένως, ότι η αίτηση αναιρέσεως μπορεί ακόμη, διά του αποτελέσματός της, να ωφελήσει το Συμβούλιο.
- 50 Η κατάσταση αυτή διαφέρει θεμελιωδώς από τις περιστάσεις τις οποίες αφορούσε η προαναφερθείσα διάταξη Συμβούλιο κατά Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, δεδομένου ότι το χαρακτηριστικό της περιπτώσεως εκείνης ήταν ότι οι λόγοι που είχε προβάλει η Xinanchem προς στήριξη της αιτήσεώς της για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων εξέλιπαν από τη στιγμή κατά την οποία τέθηκε σε ισχύ ο κανονισμός 1187/2010, οπότε η υποβολή της αιτήσεως αυτής μπορούσε πλέον να δικαιολογηθεί μόνον από τη σημασία που θα μπορούσε να έχει η επίλυση των οικείων νομικών ζητημάτων για ανάλογες περιπτώσεις στο μέλλον και από τον υποθετικό κίνδυνο που παρουσίαζε το ενδεχόμενο να αποφασίσει μεταγενέστερα η Επιτροπή να κινηθεί εκ νέου διαδικασία αντιντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές του προϊόντος glyphosate, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (βλ. σκέψεις 39 έως 48 της εν λόγω διατάξεως).
- 51 Σημειωτέον επίσης ότι η έκδοση του κανονισμού 1187/2010 δεν είχε ως συνέπεια να τερματιστεί η διαφορά μεταξύ των διαδίκων, ώστε να καταστεί η αίτηση αναιρέσεως άνευ αντικειμένου για τον λόγο αυτόν (βλ. κατ' αναλογία, ιδίως, διάταξη της 1ης Δεκεμβρίου 2004, C-498/01 P, ΓΕΕΑ κατά Zapf Creation, Συλλογή 2004, σ. I-11349, σκέψεις 12, και απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 2011, C-27/09 P, Γαλλία κατά People's Mojahedin Organization of Iran, Συλλογή 2011, σ. I-13427, σκέψεις 48).

- 52 Πράγματι, το Συμβούλιο εμμένει στη θέση του ότι δικαιολογημένα δεν αναγνώρισε στη Xinanchem το πλεονέκτημα της υπαγωγής στο ΚΟΑ και ότι ο επίδικος κανονισμός θα έπρεπε να εφαρμόζεται στις εισαγωγές της εταιρίας αυτής μέχρι την ημερομηνία της καταργήσεώς του.
- 53 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως δεν κατέστη απαράδεκτη λόγω της εκδόσεως του κανονισμού 1187/2010.

Επί των λοιπών λόγων απαραδέκτου

- 54 Η Xinanchem ισχυρίζεται ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη για τον λόγο ότι το Συμβούλιο βάλλει κατά των διαπιστώσεων περί τα πραγματικά περιστατικά και κατά των σχετικών με τα αποδεικτικά στοιχεία εκτιμήσεων στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να προσδιορίζει σε τι συνίσταται η προβαλλόμενη πλάνη περί το δίκαιο.
- 55 Επ' αυτού πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τα άρθρα 256 ΣΛΕΕ και 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο, αφενός, για τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών και, αφετέρου, για την εκτίμηση αυτών των πραγματικών περιστατικών. Μόνο στην περίπτωση κατά την οποία η ανακρίβεια του περιεχομένου της διαπιστώσεως των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας που του έχουν υποβληθεί ή σε περίπτωση παραμορφώσεως του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν σε σχέση με τα πραγματικά αυτά περιστατικά πρέπει να θεωρείται ότι η ως άνω διαπίστωση και η εκτίμηση των εν λόγω αποδεικτικών στοιχείων συνιστούν νομικά ζητήματα υποκείμενα στον ανααιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου. Αντιθέτως, το Δικαστήριο είναι αρμόδιο, βάσει του άρθρου 256 ΣΛΕΕ, να ελέγχει τον νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών αυτών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, καθώς και τις έννομες συνέπειες που αυτό συνήγαγε συναφώς (βλ. υπ' αυτή την έννοια, ιδίως, αποφάσεις της 16ης Ιουλίου 2009, C-440/07 P, Επιτροπή κατά Schneider Electric, Συλλογή 2009, σ. I-6413, σκέψεις 103 και 104, καθώς και της 29ης Μαρτίου 2011, C-352/09 P, ThyssenKrupp Nirosta κατά Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-2359, σκέψεις 179 και 180 καθώς και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 56 Εν προκειμένω, με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο προσάπτει στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν ερμήνευσε ορθώς το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και ότι, στηριζόμενο στην ερμηνεία αυτή, κατέληξε στο εσφαλμένο συμπέρασμα ότι τα πραγματικά περιστατικά τα οποία είχαν εκτεθεί με τον επίδικο κανονισμό, ιδίως δε το στοιχείο ότι το Δημόσιο ασκούσε de facto έλεγχο επί της Xinanchem, δεν αρκούσαν από μόνα τους για να διαπιστωθεί η ύπαρξη «σημαντικής κρατικής παρέμβασης» κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως και για να απορριφθεί, κατόπιν τούτου, η αίτηση υπαγωγής της στο ΚΟΑ χωρίς να ληφθούν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που αυτή είχε προσκομίσει.
- 57 Επομένως, ο συγκεκριμένος λόγος αναιρέσεως δεν αφορά τη διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο ούτε την εκ μέρους του εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων, αλλά την ερμηνεία μιας διατάξεως του δικαίου της Ένωσης και την εφαρμογή της επί των πραγματικών περιστατικών, όπως αυτά διαπιστώθηκαν από το Γενικό Δικαστήριο.
- 58 Με τον δεύτερο λόγο που προβάλλεται προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως υποστηρίζεται ειδικότερα ότι το Γενικό Δικαστήριο, διαπιστώνοντας ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή είχαν υποπέσει σε πρόδηλο σφάλμα στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς τους επί του μηχανισμού θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής από το CCCMC, δεν έλαβε υπόψη την ευρεία διακριτική ευχέρεια της οποίας απολαύουν τα θεσμικά αυτά όργανα κατά την εφαρμογή των κριτηρίων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού. Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με το σημείο 33 των προτάσεών της, το ζήτημα του εύρους της διακριτικής ευχέρειας που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά την αξιολόγηση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων και, στο

πλαίσιο αυτό, το ζήτημα των ορίων του ελέγχου, εκ μέρους των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, της ασκήσεως μιας τέτοιας ευχέρειας αποτελούν νομικά ζητήματα υποκείμενα στον ανααιρετικό έλεγχο του Δικαστηρίου.

- 59 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο επικαλείται, προς στήριξη του συγκεκριμένου λόγου, τα ίδια νομικά σφάλματα τα οποία προσήψε στο Γενικό Δικαστήριο, χρησιμοποιώντας τα ως βάση του πρώτου και του δεύτερου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε. Κατά συνέπεια, η συλλογιστική που αναπτύχθηκε στις σκέψεις 56 έως 58 της παρούσας αποφάσεως ισχύει και ως προς τον τρίτο λόγο αναιρέσεως.
- 60 Επιπλέον, η Xinanchem ισχυρίζεται ότι η αίτηση αναιρέσεως είναι απαράδεκτη καθόσον το Συμβούλιο επιδιώκει να επιβάλει τη δική του ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, την οποία εφάρμοσε κατά τη διοικητική έρευνα και υποστήριξε κατά τη διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς όμως να γίνει δεκτή από αυτό. Έτσι, με την αίτηση αναιρέσεως επαναλαμβάνονται απλώς και μόνον τα επιχειρήματα τα οποία προβλήθηκαν ήδη ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 61 Επ' αυτού αρκεί η διαπίστωση ότι, εφόσον ο αναιρεσείων αμφισβητεί την ερμηνεία ή την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο, τα νομικά ζητήματα που εξετάστηκαν πρωτοδίκως επιτρέπεται να συζητηθούν εκ νέου κατ' αναίρεση. Πράγματι, αν ο αναιρεσείων δεν μπορούσε να στηρίξει την αίτηση αναιρέσεως σε επιχειρήματα που είχε προβάλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, η διαδικασία της αναιρέσεως θα έχανε εν μέρει το νόημά της (βλ. αποφάσεις της 23ης Απριλίου 2009, C-425/07 P, ΑΕΡΙ κατά Επιτροπής, Συλλογή 2009, σ. I-3205, σκέψεις 24, και της 29ης Ιουλίου 2010, C-54/09 P, Ελλάδα κατά Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-7537, σκέψεις 43).
- 62 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να κριθεί παραδεκτή.

Επί της ουσίας

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με τις συνέπειες της συμμετοχής του Δημοσίου στο κεφάλαιο της Xinanchem

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 63 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένως την έννοια «σημαντική κρατική παρέμβαση», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, κρίνοντας ότι το στοιχείο ότι η κατανομή των εταιρικών μεριδίων παρείχε στους μετόχους που ήσαν φορείς του Δημοσίου τη δυνατότητα να ελέγχουν τη Xinanchem δεν ισοδυναμεί αυτομάτως με τέτοια παρέμβαση.
- 64 Πρώτον, η ως άνω ερμηνεία είναι αντίθετη προς το γράμμα της διατάξεως αυτής και καταργεί την απαίτηση της απουσίας σημαντικής κρατικής παρεμβάσεως ως αυτοτελές κριτήριο. Δεύτερον, η εν λόγω ερμηνεία δεν συνάδει με τη συνήθη έννοια του όρου «σημαντικός», η οποία παραπέμπει στον βαθμό της κρατικής παρεμβάσεως, και όχι στο είδος ή τις συνέπειές της. Τρίτον, αντιβαίνει στην υποχρέωση συσταλτικής ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού, ως διατάξεως που εισάγει εξαίρεση από κανόνα. Τέταρτον, η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου δεν λαμβάνει υπόψη ότι η επίμαχη διάταξη πρέπει να ερμηνεύεται υπό το πρίσμα του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και ότι δεν πρέπει να υπάγονται στο ΚΟΑ παραγωγοί οι οποίοι δεν πληρούν καν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να τύχουν ιδιαίτερης μεταχειρίσεως. Πέμπτον, η ερμηνεία του Γενικού Δικαστηρίου οδηγεί σε αντιστροφή του βάρους αποδείξεως και σε λύσεις αμφίβολης πρακτικής αποτελεσματικότητας.

65 Η Xinanchem και η Audace αντιτείνουν ότι τα επιχειρήματα τα οποία προβάλλουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή είναι αβάσιμα και ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προταθείσα από τα θεσμικά όργανα ερμηνεία, καθόσον αυτή συνεπάγεται την επιβολή προϋποθέσεων που βαίνουν πέραν των προβλεπομένων από το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

66 Επισημαίνεται εισαγωγικώς ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται κατ' αρχήν, κατά παρέκκλιση των κανόνων των παραγράφων 1 έως 6 του εν λόγω άρθρου, με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς. Σκοπός της ως άνω διατάξεως είναι να διασφαλιστεί ότι δεν θα λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος όπως διαμορφώνονται σε χώρες οι οποίες δεν έχουν οικονομία της αγοράς, καθόσον οι παράμετροι αυτές δεν αποτελούν στις εν λόγω χώρες τη φυσιολογική συνισταμένη των δυνάμεων της αγοράς (βλ. αποφάσεις της 29ης Μαΐου 1997, C-26/96, Rotexchemie, Συλλογή 1997, σ. I-2817, σκέψεις 9, και της 22ας Μαρτίου 2012, C-338/10, GLS, σκέψεις 20).

67 Πάντως, κατά την παράγραφο 7, στοιχείο β', του ίδιου άρθρου, στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν τις εισαγωγές, μεταξύ άλλων, από την Κίνα, η κανονική αξία καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, εφόσον αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που υποβάλλονται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς οι οποίοι υπόκεινται στην έρευνα αντιντάμπινγκ, ότι ισχύουν, ως προς αυτόν ή αυτούς τους παραγωγούς, συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του οικείου ομοειδούς προϊόντος.

68 Από την τέταρτη και την πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 905/98 προκύπτει ότι η προσθήκη στον βασικό κανονισμό του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι μεταρρυθμίσεις που πραγματοποιήθηκαν ιδίως στην Κίνα μετέβαλαν ριζικά την οικονομία της χώρας αυτής και οδήγησαν στην εμφάνιση επιχειρήσεων που υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς, με συνέπεια η εν λόγω χώρα να έχει απομακρυνθεί από το οικονομικό σύστημα το οποίο δικαιολογούσε τη συστηματική χρήση της μεθόδου της ανάλογης χώρας.

69 Εντούτοις, στο μέτρο που παρά τις προαναφερθείσες μεταρρυθμίσεις η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας εξακολουθεί να μην είναι χώρα με οικονομία της αγοράς, επί των εξαγωγών της οποίας θα είχαν αυτομάτως εφαρμογή οι κανόνες του άρθρου 2, παράγραφοι 1 έως 6, του βασικού κανονισμού, απόκειται, βάσει της παραγράφου 7, στοιχείο γ', του ίδιου άρθρου, σε κάθε παραγωγό που επιθυμεί να τύχει του πλεονεκτήματος της εφαρμογής των ως άνω κανόνων να προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, όπως αυτά προσδιορίζονται στην τελευταία διάταξη, από τα οποία να προκύπτει ότι η επιχείρησή του λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

70 Έργο του Συμβουλίου και της Επιτροπής είναι να εκτιμήσουν αν τα στοιχεία που προσκόμισε ο ενδιαφερόμενος παραγωγός αρκούν για να αποδειχθεί ότι πληρούνται τα κριτήρια του εν λόγω άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', ώστε να του αναγνωριστεί το πλεονέκτημα της υπαγωγής στο ΚΟΑ και έργο του δικαστή της Ένωσης είναι να ελέγξει αν η εκτίμηση αυτή πάσχει πρόδηλο σφάλμα (βλ. απόφαση της 2ας Φεβρουαρίου 2012, C-249/10 P, Brosmann Footwear (HK) κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψεις 32).

71 Δεν αμφισβητείται ότι, εν προκειμένω, το πλεονέκτημα της υπαγωγής στο ΚΟΑ δεν αναγνωρίστηκε στη Xinanchem για τον λόγο και μόνον ότι δεν είχε αποδείξει ότι πληρούσε το κριτήριο του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι η Επιτροπή έκρινε ότι τα λοιπά κριτήρια πληρούνταν.

- 72 Το εν λόγω άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, ορίζει ότι ο παραγωγός πρέπει να προσκομίσει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι οι επιχειρηματικές αποφάσεις που αφορούν τιμές, κόστος και εισροές, όπως πρώτες ύλες, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, εκροές, πωλήσεις και επενδύσεις, λαμβάνονται βάσει ενδείξεων της αγοράς για την προσφορά και τη ζήτηση και χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση στον τομέα αυτόν, καθώς και ότι το κόστος των βασικών εισροών αντανακλά σε μεγάλο βαθμό τις τιμές της αγοράς.
- 73 Η διάταξη αυτή θέτει επομένως, αφενός, μια διπλή προϋπόθεση σε σχέση με ορισμένες επιχειρηματικές αποφάσεις του παραγωγού και, αφετέρου, μια προϋπόθεση σχετική με το πραγματικό κόστος των βασικών συντελεστών παραγωγής.
- 74 Όπως εξέθεσε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 39 της αναιρεσιβαλλομένης απόψεως, η Επιτροπή ουδεμία ένσταση διατύπωσε όσον αφορά την προϋπόθεση ότι το κόστος των βασικών εισροών πρέπει να αντανακλά σε μεγάλο βαθμό τις τιμές της αγοράς. Επομένως, η διαφορά μεταξύ των διαδίκων αφορά αποκλειστικώς την ερμηνεία και την εφαρμογή της προαναφερθείσας διπλής προϋποθέσεως, σύμφωνα με την οποία οι αποφάσεις σχετικά με τις τιμές, το κόστος και τις εισροές πρέπει να λαμβάνονται βάσει δεικτών της αγοράς και χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση στον τομέα αυτόν.
- 75 Ειδικότερα, το Συμβούλιο και η Επιτροπή βάλλουν κατά της ερμηνείας που προέκρινε το Γενικό Δικαστήριο σε σχέση με το δεύτερο στοιχείο της διπλής αυτής προϋποθέσεως, υποστηρίζοντας κατ' ουσίαν ότι κρατικός έλεγχος, όπως αυτός που περιγράφηκε στην αιτιολογική σκέψεις 13 του επίδικου κανονισμού, ισοδυναμεί αυτομάτως με «σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, βασίμως απέρριψαν την αίτηση υπαγωγής της Xinanchem στο ΚΟΑ χωρίς να λάβουν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η εν λόγω εταιρία προκειμένου να αποδείξει ότι οι επιχειρηματικές της αποφάσεις σε σχέση με τις τιμές, το κόστος και τις εισροές λαμβάνονταν σύμφωνα με την προαναφερθείσα διπλή προϋπόθεση.
- 76 Με την αιτιολογική σκέψεις 13 του επίδικου κανονισμού, το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι, μολονότι η πλειονότητα των εταιρικών μεριδίων της Xinanchem ανήκε σε ιδιώτες, η εταιρία ήταν υπό κρατικό έλεγχο, λόγω του μεγάλου κατακερματισμού των μεριδίων των ιδιωτών και του γεγονότος ότι το Δημόσιο κατείχε μακράν το μεγαλύτερο πακέτο μετοχών. Στην ίδια αιτιολογική σκέψεις διευκρινίζεται ότι, επιπροσθέτως, το διοικητικό συμβούλιο οριζόταν από τους μετόχους που ήσαν φορείς του Δημοσίου και ότι τα περισσότερα διευθυντικά της στελέχη ήσαν είτε κρατικοί υπάλληλοι είτε υπάλληλοι δημοσίων επιχειρήσεων.
- 77 Ως προς την τελευταία διαπίστωση, το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να αντικρουστεί επ' αυτού του σημείου ούτε από το Συμβούλιο ούτε από την Επιτροπή, τόνισε με τις σκέψεις 94 και 95 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, όσον αφορά, πρώτον, τον ισχυρισμό σχετικά με τον διορισμό των μελών του διοικητικού συμβουλίου, από τη δικογραφία προκύπτει ότι συνδέεται με το γεγονός ότι, λόγω της διασποράς των μεριδίων των ιδιωτών, οι μέτοχοι που είναι φορείς του Δημοσίου ελέγχουν τη γενική συνέλευση, η οποία εκλέγει τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, με συνέπεια οι μέτοχοι αυτοί να αποφασίζουν στην πράξη για τη σύνθεση του ως άνω συμβουλίου. Όσον αφορά, δεύτερον, τον ισχυρισμό ότι τα διευθυντικά στελέχη ήσαν, στην πλειονότητά τους, κρατικοί υπάλληλοι ή υπάλληλοι δημοσίων επιχειρήσεων, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε ότι και αυτός στηριζόταν απλώς και μόνο στο γεγονός ότι η Xinanchem ελέγχεται από το Δημόσιο και, ειδικότερα, ότι τρία από τα εννέα διευθυντικά στελέχη συνδέονταν με την εν λόγω εταιρία με σχέση εργασίας ή με σύμβαση παροχής υπηρεσιών.
- 78 Επιβάλλεται επομένως η διαπίστωση ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ιδίως με τις σκέψεις 98 και 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι κρατικός έλεγχος όπως αυτός που περιγράφηκε εν προκειμένω δεν πρέπει να εξομοιώνεται κατ' αρχήν με «σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού και δεν

μπορεί, κατά συνέπεια, να απαλλάξει το Συμβούλιο και την Επιτροπή από την υποχρέωσή τους να λάβουν υπόψη τα αποδεικτικά στοιχεία που έχουν προσκομιστεί από τον ενδιαφερόμενο παραγωγό και αφορούν το συγκεκριμένο πραγματικό, νομικό και οικονομικό πλαίσιο εντός του οποίου λειτουργεί η επιχείρησή του.

- 79 Πράγματι, από το γράμμα του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού προκύπτει σαφώς ότι η διάταξη αυτή δεν αφορά κάθε είδους κρατικές παρεμβάσεις στις εταιρίες παραγωγής, αλλά μόνον τις σχετικές με τις επιχειρηματικές τους αποφάσεις για τις τιμές, το κόστος και τις εισροές.
- 80 Επιπλέον, η ίδια η χρήση του όρου «παρέμβαση» υποδηλώνει ότι δεν αρκεί το ενδεχόμενο να ασκεί το Δημόσιο ορισμένη επιρροή στις ως άνω αποφάσεις, αλλά απαιτείται πραγματική ανάμειξη στη λήψη των αποφάσεων αυτών.
- 81 Επιπροσθέτως, η παρέμβαση στις αποφάσεις του παραγωγού οι οποίες αφορούν τις τιμές, το κόστος και τις εισροές πρέπει να είναι «σημαντική». Ως εκ τούτου, δεν αμφισβητείται ότι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού επιτρέπει, όπως άλλωστε αναγνωρίζουν το Συμβούλιο και η Επιτροπή, έναν ορισμένο βαθμό παρεμβάσεως του Δημοσίου στις αποφάσεις αυτές.
- 82 Το ζήτημα αν μια κρατική παρέμβαση στη λήψη των εν λόγω αποφάσεων είναι σημαντική ή όχι πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με τον σκοπό της διατάξεως αυτής, ο οποίος είναι να διασφαλιστεί ότι η επιχείρηση του παραγωγού λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, συγκεκριμένα, ότι το κόστος με το οποίο βαρύνεται και οι τιμές που χρεώνει προκύπτουν από την ελεύθερη δράση των δυνάμεων της αγοράς. Κατά συνέπεια, δεν πρέπει να θεωρείται σημαντική μια κρατική παρέμβαση η οποία δεν είναι ούτε εκ της φύσεώς της ούτε εκ των αποτελεσμάτων της ικανή να καταστήσει τις αποφάσεις του παραγωγού σε σχέση με τις τιμές, το κόστος και τις εισροές ασύμβατες προς τις συνθήκες οικονομίας της αγοράς.
- 83 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι ο κρατικός έλεγχος όπως περιγράφηκε από τα θεσμικά όργανα, ιδίως στην αιτιολογική σκέψις 13 του επίδικου κανονισμού, δεν είναι, εκ της φύσεώς του, ασύμβατος προς τις συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Επιπλέον, να μεν το γεγονός ότι ο τρόπος κατανομής των εταιρικών μεριδίων παρέχει στους μετόχους-φορείς του Δημοσίου, μολονότι είναι μειοψηφούντες, τη δυνατότητα να ελέγχουν *de facto* τη γενική συνέλευση των μετόχων της Xinanchem και, κατ' αυτόν τον τρόπο, να διορίζουν το διοικητικό συμβούλιο εξασφαλίζει, ομολογουμένως, στο Δημόσιο ορισμένο βαθμό επιρροής στην εν λόγω εταιρία, πλην όμως δεν σημαίνει ότι το Δημόσιο παρεμβαίνει πράγματι, και μάλιστα σημαντικά, στη λήψη των επιχειρηματικών της αποφάσεων οι οποίες αφορούν τις τιμές, το κόστος και τις εισροές. Ούτε το γεγονός ότι ορισμένα διευθυντικά στελέχη της εν λόγω εταιρίας συνδέονται με αυτή με συμβάσεις εργασίας ή παροχής υπηρεσιών συνεπάγεται αυτομάτως ότι υφίσταται τέτοια παρέμβαση.
- 84 Πρέπει, εξάλλου, να σημειωθεί ότι στην αιτιολογική σκέψις 13 του επίδικου κανονισμού δεν γίνεται καν λόγος για κρατική παρέμβαση στις αποφάσεις αυτές της Xinanchem, αλλά διαπιστώνεται απλώς ότι η επιρροή και ο έλεγχος που ασκεί το Δημόσιο επί της εν λόγω εταιρίας είναι σημαντικά.
- 85 Επομένως, εφόσον βάσει των πραγματικών περιστατικών που εκτέθηκαν με την προαναφερθείσα αιτιολογική σκέψις 13 δεν αποκλείεται κατηγορηματικά το ενδεχόμενο να λαμβάνει η Xinanchem τις αποφάσεις της σχετικά με τις τιμές, το κόστος και τις εισροές στηριζόμενη σε ενδείξεις της αγοράς για την προσφορά και τη ζήτηση και χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση στον τομέα αυτόν, το Συμβούλιο και η Επιτροπή όφειλαν να εξετάσουν αν τα προσκομισθέντα από την εν λόγω εταιρία στοιχεία αρκούσαν για να αποδειχθεί ότι αυτή πληρούσε τη διπλή προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.

- 86 Όπως τόνισε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 90 και 98 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορούσαν κάλλιστα, στο πλαίσιο της εξετάσεως των αποδεικτικών αυτών στοιχείων και λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διακριτικής ευχέρειας της οποίας απολαύουν συναφώς, να συνεκτιμήσουν το γεγονός ότι η Xinanchem ελέγχεται, κατά την έννοια του δικαίου των εταιριών, από το Δημόσιο. Πράγματι, στην περίπτωση κράτους χωρίς οικονομία της αγοράς, το γεγονός ότι μια εταιρία η οποία έχει την έδρα της στο κράτος αυτό ελέγχεται *de facto* από μετόχους που είναι φορείς του Δημοσίου ευλόγως εγείρει σοβαρές αμφιβολίες ως προς το αν το διευθυντήριο της εταιρίας αυτής είναι ανεξάρτητο από το Δημόσιο σε τέτοιο βαθμό ώστε να μπορεί να λαμβάνει τις αποφάσεις οι οποίες αφορούν τις τιμές, το κόστος και τις εισροές αυτόνομα και βάσει ενδείξεων της αγοράς.
- 87 Εντούτοις, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, ιδίως με τις σκέψεις 99, 100 και 107 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, και όπως ρητώς επιβεβαίωσε το Συμβούλιο κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν εξέτασαν, λόγω του τρόπου κατά τον οποίο ερμήνευσαν το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Xinanchem, με αποτέλεσμα να μην τα λάβουν υπόψη.
- 88 Τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως δεν θέτουν υπό αμφισβήτηση την προκριθείσα με τις ανωτέρω σκέψεις ερμηνεία της διατάξεως αυτής, η οποία ταυτίζεται κατ' ουσία με την ερμηνεία που χρησιμοποίησε το Γενικό Δικαστήριο ως βάση για τη δική του ανάλυση.
- 89 Επί τούτου, διαπιστώνεται ότι η ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, υπό την έννοια ότι κρατικός έλεγχος όπως αυτός που περιγράφηκε στην αιτιολογική σκέψεις 13 του επίδικου κανονισμού δεν ισοδυναμεί αυτομάτως με «σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής δεν συνεπάγεται εξάλειψη της προϋποθέσεως ότι ο παραγωγός πρέπει να λαμβάνει χωρίς τέτοια παρέμβαση τις επιχειρηματικές αποφάσεις που αφορούν τις τιμές, το κόστος και τις εισροές.
- 90 Συγκεκριμένα, ακόμη και αν ο παραγωγός έχει λάβει τις σχετικές αποφάσεις αποκλειστικώς και μόνο βάσει ενδείξεων της αγοράς, η προϋπόθεση αυτή αποτελεί εμπόδιο στην υπαγωγή του στο ΚΟΑ σε περίπτωση που το κράτος έχει παρέμβει σημαντικά στην ελεύθερη δράση των δυνάμεων της αγοράς. Υπενθυμίζεται συναφώς ότι το πλεονέκτημα του ΚΟΑ μπορεί να αναγνωρισθεί σε κάποιον παραγωγό μόνον αν το κόστος με το οποίο βαρύνεται και οι τιμές που χρεώνει προκύπτουν από την ελεύθερη δράση των δυνάμεων της προσφοράς και της ζήτησης. Τούτο δεν συμβαίνει σε περίπτωση που, παραδείγματος χάρη, το κράτος παρεμβαίνει άμεσα σε ζητήματα σχετικά με την τιμολόγηση ορισμένων πρώτων υλών ή με το κόστος του εργατικού δυναμικού. Ακόμη και αν, υπό τέτοιες περιστάσεις, ο παραγωγός επαφίεται στις ενδείξεις της αγοράς για να λάβει τις επιχειρηματικές του αποφάσεις που αφορούν τις τιμές, το κόστος και τις εισροές, δεν είναι δυνατό, λόγω της σημαντικής κρατικής παρεμβάσεως στον τομέα αυτόν, να θεωρηθεί ότι ο παραγωγός αυτός υπόκειται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Έτσι, το δεύτερο στοιχείο της διπλής προϋποθέσεως που θέτει η επίμαχη διάταξη διατηρεί, τόσο ως προς τις επιχειρήσεις που ελέγχονται *de facto* από το Δημόσιο όσο και ως προς οποιονδήποτε άλλον παραγωγό, την αυτοτέλειά του σε σχέση με το πρώτο στοιχείο της διπλής αυτής προϋποθέσεως.
- 91 Επιπλέον, η ως άνω ερμηνεία επ' ουδενί αντιστρέφει το βάρος της αποδείξεως, το οποίο φέρει ο παραγωγός, όπως υπενθυμίστηκε τόσο με τις σκέψεις 35 και 99 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως όσο και με τις σκέψεις 70 και 85 της παρούσας αποφάσεως. Επιπροσθέτως, η ερμηνεία αυτή, μολονότι εξαναγκάζει, ομολογουμένως, το Συμβούλιο και την Επιτροπή να λάβουν υπόψη, ακόμη και σε μια περίπτωση όπως η προκειμένη, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο παραγωγός και να τα εξετάσουν με τη δέουσα επιμέλεια προκειμένου να κρίνουν αν τα στοιχεία αυτά αρκούν για να αποδειχθεί ότι ο ενδιαφερόμενος πληροί την προαναφερθείσα διπλή προϋπόθεση, αφήνει πάντως άθικτη την ευρεία διακριτική ευχέρεια της οποίας απολαύουν τα θεσμικά όργανα κατά την εκτίμηση των εν λόγω στοιχείων.

- 92 Όπως επισήμανε η γενική εισαγγελέας με τα σημεία 84 έως 88 των προτάσεών της, η προσέγγιση που ακολούθησαν τα θεσμικά όργανα δεν δικαιολογείται ούτε από την υποτιθέμενη υποχρέωση ερμηνείας του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 9, παράγραφος 5, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού στην ειδική περίπτωση επιχειρήσεως της οποίας οι μετοχές ανήκουν μεν κατά πλειοψηφία σε ιδιώτες, η ίδια όμως ελέγχεται de facto από το Δημόσιο.
- 93 Τέλος, όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από το γεγονός ότι η διάταξη του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχεία β' και γ', του βασικού κανονισμού εισάγει εξαίρεση, διαπιστώνεται ότι η υποχρέωση συσταλτικής ερμηνείας δεν σημαίνει ότι πρέπει να επιτραπεί στα θεσμικά όργανα να ερμηνεύσουν και να εφαρμόσουν τη διάταξη αυτή κατά τρόπο που δεν συμβιβάζεται με το γράμμα και τον σκοπό της.
- 94 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος που προβλήθηκε προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

Επί του δεύτερου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με τον μηχανισμό θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής

– Επιχειρήματα των διαδίκων

- 95 Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του δικαστικού ελέγχου διαπιστώνοντας πρόδηλο σφάλμα στην εκτίμηση των εν λόγω θεσμικών οργάνων επί του μηχανισμού θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής από το CCCMC. Συγκεκριμένα, θεωρούν ότι το συμπέρασμά τους ότι ο μηχανισμός αυτός συνιστούσε σημαντική κρατική παρέμβαση στον καθορισμό των τιμών εξαγωγής των προϊόντων της Xinanchem ήταν δικαιολογημένο λαμβανομένης υπόψη της ευρείας διακριτικής ευχέρειας την οποία διαθέτουν κατά την εφαρμογή των κριτηρίων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού.
- 96 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν, ειδικότερα, ότι η διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου ότι το CCCMC είναι μη κυβερνητικός οργανισμός και ότι τόσο το σύστημα τιμών όσο και η κατώτατη τιμή καθορίζονταν από τα μέλη του οργανισμού αυτού είναι άνευ σημασίας και, επιπλέον, εσφαλμένη. Από κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν προκύπτει ότι οι εταιρίες που ήταν μέλη του CCCMC λειτουργούσαν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Αντιθέτως, το γεγονός ότι από 39 Κινέζους παραγωγούς μόνον οι 2 ζήτησαν να υπαχθούν στο ΚΟΑ αποτελεί ένδειξη ότι οι παραγωγοί αυτοί στην πλειονότητά τους δεν υπόκεινται σε τέτοιες συνθήκες. Έπρεπε επομένως να γίνει δεκτό ότι οι πράξεις του CCCMC συνιστούν πράξεις οργανισμού που λειτουργεί σύμφωνα με τις αρχές της κατευθυνόμενης από το κράτος οικονομίας και ότι το ως άνω σύστημα ελέγχου των τιμών θέτει στην ελευθερία των ιδιωτών εξαγωγέων έναν περιορισμό ο οποίος στηρίζεται σε εκτιμήσεις διαφορετικές από εκείνες που πρυτανεύουν στην οικονομία της αγοράς. Εξάλλου, η τελευταία αυτή διαπίστωση ενισχύεται από το γεγονός ότι οι κινεζικές τελωνειακές αρχές επιτρέπουν την εξαγωγή μόνον εφόσον η σχετική σύμβαση φέρει τη θεώρηση του CCCMC.
- 97 Επιπλέον, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, ορθώς το Συμβούλιο και η Επιτροπή κατέληξαν στο ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Xinanchem σε σχέση με τις τιμές εξαγωγής του προϊόντος της ήταν αλυσιτελή. Συγκεκριμένα, τα στοιχεία αυτά καταδείκνυαν απλώς ότι είχαν γίνει και θεωρημένες από το CCCMC εξαγωγές στις οποίες η τιμή ήταν χαμηλότερη από την καθορισμένη κατώτατη τιμή. Εντούτοις, τα αποδεικτικά αυτά στοιχεία δεν αναιρούν, κατά την άποψη των εν λόγω θεσμικών οργάνων, το γεγονός ότι το ως άνω σύστημα παρείχε στο CCCMC την ευχέρεια να ελέγχει τις τιμές εξαγωγής. Ειδικότερα, το γεγονός ότι είχαν γίνει ορισμένες εξαγωγές στις οποίες η τιμή ήταν χαμηλότερη από την κατώτατη, ουδεμία ένδειξη παρέχει ως προς το αν σε άλλες περιπτώσεις δεν επιτράπηκε να πραγματοποιηθούν άλλες εξαγωγές με ανάλογες τιμές. Η συλλογιστική στην οποία στηρίχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, ότι δηλαδή τα θεσμικά όργανα οφείλουν να εξετάζουν την εκάστοτε τιμολογιακή πρακτική προκειμένου να κρίνουν αν ένα σύστημα, όπως το

ισχύον εν προκειμένω, περιορίζει πράγματι τη δυνατότητα των εξαγωγέων να καθορίζουν ανεξάρτητα τις τιμές εξαγωγής, όχι μόνο συνεπάγεται αντιστροφή του βάρους αποδείξεως, αλλά καθιστά αδύνατο για τα θεσμικά αυτά όργανα να απαλλαγούν επιτυχώς από το εν λόγω βάρος, καθόσον δεν θα μπορούσαν σχεδόν ποτέ να προσκομίσουν συγκεκριμένες αποδείξεις της συμμετοχής του κράτους στη διαδικασία καθορισμού των τιμών.

- 98 Η Xinanchem ισχυρίζεται ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως, έστω και αν υποτεθεί ότι προβάλλεται παραδεκτώς, είναι αβάσιμος.

– Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 99 Αφού εξέτασε, στις σκέψεις 141 έως 150 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η Xinanchem, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, με τη σκέψεις 151 της ίδιας αποφάσεως, ότι αυτά όντως αποδείκνυαν ότι ο μηχανισμός θεώρησεως των τιμών εξαγωγής δεν είχε επιβληθεί από το κράτος, ότι η τιμή καθοριζόταν από τους παραγωγούς glyphosate που ήσαν μέλη του CCCMC και ότι δεν είχε στην πράξη ως αποτέλεσμα τον περιορισμό των εξαγωγικών δραστηριοτήτων της Xinanchem. Εξ αυτών συνήγαγε ότι, εφόσον δεν αμφισβήτησαν την αποδεικτική ισχύ ούτε την επάρκεια των στοιχείων αυτών, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν ήταν δυνατό να συμπεράνουν, χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως, ότι μέσω του εν λόγω μηχανισμού το Δημόσιο είχε ασκήσει σημαντικό έλεγχο στις τιμές του συγκεκριμένου προϊόντος και ότι ο μηχανισμός αυτός συνιστούσε «σημαντική κρατική παρέμβαση» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 100 Συναφώς, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν κάνουν λόγο για οποιαδήποτε παραμόρφωση όσον αφορά την εξέταση των αποδεικτικών στοιχείων και τις διαπιστώσεις περί τα πραγματικά περιστατικά, στις οποίες προέβη το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 141 έως 151 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Επιπλέον, τα θεσμικά όργανα δεν αντικρούουν τη διαπίστωση ότι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο με τις σκέψεις 152 έως 155 της εν λόγω αποφάσεως, ουδέποτε αμφισβήτησαν την αποδεικτική ισχύ ή την επάρκεια των αποδεικτικών αυτών στοιχείων.
- 101 Σημειωτέον, άλλωστε, ότι το Γενικό Δικαστήριο σε καμία περίπτωση δεν αποφάνθηκε ότι τα στοιχεία αυτά ήταν πειστικά και ότι αποδείκνυαν επαρκώς κατά νόμον ότι το CCCMC δεν είχε επιβάλει στη Xinanchem συγκεκριμένη τιμή για τις εξαγωγές της όσον αφορά το προϊόν glyphosate. Τουναντίον, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε ρητώς, με τις σκέψεις 151 έως 155 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα μπορούσαν κάλλιστα να έχουν θέσει υπό αμφισβήτηση την αποδεικτική ισχύ ή την επάρκεια των στοιχείων αυτών.
- 102 Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το γεγονός ότι το CCCMC είχε την ευχέρεια να μη θεωρήσει τις σχετικές συμβάσεις σε περίπτωση μη τηρήσεως της τιμής αναφοράς συνιστά εκ πρώτης όψεως επαρκή απόδειξη της υπάρξεως παρεμβάσεως κατά τον καθορισμό των τιμών, διαπιστώνεται ότι η εξέταση των θεσμικών οργάνων δεν πρέπει να περιορίζεται σε μια ανάλυση της καταστάσεως ως έχει «εκ πρώτης όψεως», τη στιγμή που ο παραγωγός προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία ικανά να ανατρέψουν τα συμπεράσματα που έχουν συναχθεί κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 103 Επιπλέον, αντιθέτως προς τα όσα διατείνονται το Συμβούλιο και η Επιτροπή, το Γενικό Δικαστήριο ουδόλως αντέστρεψε το βάρος αποδείξεως διαπιστώνοντας, με τη σκέψεις 157 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα θεσμικά αυτά όργανα όφειλαν εν προκειμένω να λάβουν υπόψη, στο πλαίσιο της εξετάσεως του μηχανισμού θεώρησεως των συμβάσεων εξαγωγής από το CCCMC, τα προσκομισθέντα από τη Xinanchem αποδεικτικά στοιχεία τα οποία θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν το συμπέρασμα ότι ο μηχανισμός αυτός δεν είχε στην πράξη ως αποτέλεσμα τον περιορισμό των εξαγωγικών της δραστηριοτήτων.

- 104 Πράγματι, πρέπει να τονιστεί ότι, μολονότι δεν απόκειται στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή να αποδείξουν ότι ο μηχανισμός θεωρήσεως των συμβάσεων εξαγωγής από το CCCMC συνεπάγεται, στην πράξη, σημαντική κρατική παρέμβαση στις αποφάσεις περί των τιμών εξαγωγής, εντούτοις τα θεσμικά αυτά όργανα οφείλουν, βάσει της αρχής της χρηστής διοικήσεως, να εξετάσουν με την απαιτούμενη επιμέλεια και αμεροληψία τα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία προσκόμισε ο παραγωγός και να λάβουν δεόντως υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς τους σε σχέση με τις συνέπειες του μηχανισμού αυτού επί των αποφάσεων που λαμβάνει ο εν λόγω παραγωγός όσον αφορά τις τιμές εξαγωγής του προϊόντος του.
- 105 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε ότι τα θεσμικά αυτά όργανα όφειλαν να αποδείξουν ότι ο συγκεκριμένος μηχανισμός περιόριζε στην πράξη τις δυνατότητες της Xinanchem να καθορίζει τις τιμές εξαγωγής του προϊόντος της, αλλά έκρινε απλώς και μόνον ότι δεν προχώρησαν σε μια εκτίμηση των προσκομισθέντων από τη Xinanchem αποδεικτικών στοιχείων, τέτοια ώστε να μπορεί να θεωρηθεί ότι εκπλήρωσαν την προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψεις υποχρέωσή τους.
- 106 Επί τούτου πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που καλούνται να εξετάσουν στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής, ιδίως δε σε θέματα σχετικά με μέτρα εμπορικής άμυνας (αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, C-351/04, Ikea Wholesale, Συλλογή 2007, σ. I-7723, σκέψεις 40, της 28ης Φεβρουαρίου 2008, C-398/05, AGST Draht- und Biegetechnik, Συλλογή 2008, σ. I-1057, σκέψεις 33, της 11ης Φεβρουαρίου 2010, C-373/08, Hoesch Metals and Alloys, Συλλογή 2010, σ. I-951, σκέψεις 61, και της 16ης Φεβρουαρίου 2012, C-191/09 P και C-200/09 P, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, σκέψεις 63), τα εν λόγω θεσμικά όργανα θα είχαν, στο πλαίσιο μιας τέτοιας εκτιμήσεως, ευρεία διακριτική ευχέρεια και θα μπορούσαν να λάβουν υπόψη κάθε διαθέσιμη ένδειξη προκειμένου να αξιολογήσουν αν τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η Xinanchem ήσαν πειστικά και ικανά να άρουν τους ενδοιασμούς ότι η εταιρία δεν ήταν, λόγω του συγκεκριμένου μηχανισμού, ελεύθερη να καθορίζει τις τιμές εξαγωγής του προϊόντος της. Επιπλέον, όπως άλλωστε επισήμανε και το Γενικό Δικαστήριο με τη σκέψεις 36 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σε περίπτωση που υπάρχει οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς το αν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού δεν είναι δυνατό να αναγνωρισθεί το πλεονέκτημα της υπαγωγής στο ΚΟΑ.
- 107 Πάντως, η ευρεία αυτή διακριτική ευχέρεια δεν απαλλάσσει τα θεσμικά όργανα από την υποχρέωσή τους να λαμβάνουν δεόντως υπόψη τα σχετικά αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίζει ο παραγωγός. Συναφώς υπενθυμίζεται ότι το Δικαστήριο έχει ήδη διαπιστώσει ότι η τήρηση των εγγυήσεων που παρέχει η έννομη τάξη της Ένωσης στο πλαίσιο των διοικητικών διαδικασιών έχει θεμελιώδη σημασία κατά μείζονα λόγο στις περιπτώσεις στις οποίες τα θεσμικά όργανα διαθέτουν τέτοια διακριτική ευχέρεια (βλ. αποφάσεις της 21ης Νοεμβρίου 1991, C-269/90, Technische Universität München, Συλλογή 1991, σ. I-5469, σκέψεις 14, και της 6ης Νοεμβρίου 2008, C-405/07 P, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 2008, σ. I-8301, σκέψεις 56).
- 108 Από το σύνολο των ανωτέρω σκέψεων προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως, σχετικά με το κύρος του συνολικού συμπεράσματος στο οποίο κατέληξαν το Συμβούλιο και η Επιτροπή

- 109 Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως, το Συμβούλιο βάλλει κατά της σκέψεως 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι οι λόγοι απορρίψεως της αιτήσεως υπαγωγής στο ΚΟΑ, όπως είχαν εκτεθεί με τις αιτιολογικές σκέψεις 13, 14 και 17 του επίδικου κανονισμού, δεν μπορούσαν ούτε συνδυαζόμενοι μεταξύ τους να δικαιολογήσουν την εν λόγω απόρριψη, δεδομένου ότι τα σφάλματα που διαπιστώθηκαν ως προς καθέναν από τους λόγους αυτούς χωριστά βαρύνουν και το συνολικό συμπέρασμα στο οποίο κατέληξαν συναφώς τα θεσμικά όργανα.

Χωρίς να προβάλλει συγκεκριμένα επιχειρήματα, το Συμβούλιο υποστηρίζει απλώς και μόνον ότι η ως άνω διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει το αυτό σφάλμα με τα συμπεράσματά του κατά των οποίων στρέφονται ο πρώτος και ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως.

- 110 Εφόσον όμως διαπιστώθηκε ότι ουδείς εκ των δύο πρώτων λόγων είναι βάσιμος και το Συμβούλιο δεν προβάλλει οποιοδήποτε συγκεκριμένο επιχειρήμα προς στήριξη του τρίτου λόγου αναιρέσεως, ο λόγος αυτός πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 111 Κατά συνέπεια, η αίτηση αναιρέσεως είναι απορριπτέα στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 112 Δυνάμει του άρθρου 122, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι αβάσιμη, το Δικαστήριο αποφαινεται επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του εν λόγω Κανονισμού, που εφαρμόζεται κατ' αναιρέση δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου Κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η Xinanchem και η Audace ζήτησαν να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία αυτή ηττήθηκε, η Επιτροπή πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.
- 113 Σύμφωνα με το προαναφερθέν άρθρο 69, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, η Επιτροπή, ως παρεμβαίνουσα πρωτοδίκως, φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.**
- 2) Καταδικάζει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων και των σχετικών με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων.**
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

(υπογραφές)